

foreligger fra det andet Thing, er fuldkommen forstaaelig. Der kan aldeles ikke være nogen Tvivl om, at naar der staaer, at disse særlige Institutioners Regnskaber ikke skulle vedkomme Ræmmerkassen, der da kun kan være meent, at de ikke skulle gaae op i Ræmmerkassen og saaledes komme ind under den almindelige kommunale Forvaltning, men at det med Hensyn til deres Stilling skal have sit Forblivende dermed som tidligere. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister deri, at Overskødigheder skal man ikke bringe ind ved Redaktionsændringer af en Lov. Af denne Grund kunde jeg maaskee ogsaa fra mit Standpunkt have frafaldet mit Forslag til § 2, netop fordi det maaskee er overskødigt; thi der staaer i § 2 blot: „heri bliver saaledes at optage“, og alt det, som jeg har foreslaaet at skulle udgaae, staaer altsaa blot som et Exempel, og ikke som Noget, der skal have Lovkraft, og i og for sig kunde det altsaa gjerne vedblive at staae i Paragrafen, skjøndt det er overskødigt. Men jeg har navnlig gjort det af en anden Grund, jeg har gjort det, fordi jeg som Medlem af denne Forsamling maa holde fast paa, at Noget, som senere er foreslaaet i denne Lov at skulle henlægges under Kommunernes og Administrationens Afgjørelse, skal blive hos den lovgivende Magt, og jeg har derfor omvendt maattet vriste at vise, at det ikke i mindste Maade er mig om at gjøre, at vi her deeltog i en Beslutning om Noget, som — jeg tør trofast sige det — egentlig henhører under Administrationen.

Sons: Det er for at opfordre det høie Thing til at stemme imod Vædringsforslaget under Nr. 2, at jeg har taget Ordet, thi saalænge Kirkerne og Havnevesenet ikke staae under de kommunale Autoriteters Bestyrelse, gaaer det paa ingen Maade an at blande disse Rasker med den almindelige Ræmmerkasse; der vilde derved, som den ærede Minister har sagt, fremkomme Vanfæligheder. Den eneste Grund, som det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) har anført for en saadan Sammenblanding, er den, at han frygter, at der vil opstaae store Raskbeholdninger, og at der derved vil fremkomme et nationaløkonomisk Tab; men dersom det ærede Medlem kjendte

Noget til Beholdningerne i de kommunale Rasker, saa er jeg overbevist om, at han ikke her med et eneste Ord vilde omtale nationaløkonomiske Tab.

Thune: Idet jeg omtaler denne Lov, maa jeg udtale, at hvad enten de Ansuelser, jeg slutter mig til, eller de modsatte vinde Majoritet her i Thinget, saa vil jeg altid ansee Loven som en velkommen Gave, og derfor kan jeg udtale mig saa meget mere uforbeholdent i denne Henseende. Jeg udtalte mig ved første Behandling og maa ifølge denne Udtalelse, som jeg fastholder, fornemmelig slutte mig til Mindretallet i denne Sag. Jeg troer nemlig, at man ved at følge det indgaaer de meget store Vanfæligheder, der ere baade ved Klassifikationen af Grunde eller Bygninger og ved Vedtægten, idet de begge blive overskødige. Vedtægten giver altid Anledning til Vanfælighed, og med Hensyn til Klassifikationen have vi jo allerede hørt høist stridende Meninger her i Thinget, ligesom vi jo ogsaa see dem fremsatte i den forelagte Udpalgsbetænkning, idet Nogle ville have Bygningerne og Andre ville have Grundene klassificerede. Enighed derom vil være vanfælig at tilveiebringe, og det er meget uvist, om man virkelig kan træffe det Rette i denne Henseende. Hvad angaaer Mindretallets Stilling hertil, saa er den saa at sige udtrykt i § 3, og det vil altsaa komme an paa Vedtagelsen af denne Paragraf, hvorvidt Mindretallet sætter sin Ansuelse igjennem. Skulde § 3 falde, da vil naturligviis min Deeltagelse i Afstemningen over de følgende Paragrafer påvirkes deraf; men med Hensyn til §§ 1 og 2 da er jeg ikke i det Tilfælde at kunne følge Mindretallet, idet jeg endog antager, at det vilde være urigtigt, om man vilde henlægge disse offentlige Anstalters Rasse under Ræmmerkassen og tillade disse Anstalter at anvise paa den. Jeg troer, at dette vilde bidrage til en Bidtøstiggjørelse af Forholdet, som ikke kunde opveies derved, at man samlede en større Rassebeholdning paa eet Sted og kunde gjøre den frugtbringende, idet man utvivlsomt enten maatte give Ræmmeren en højere Gage eller forshyne ham med Assistance, naar han skulde have en saadan Forøgelse af Arbeidet, og Rasseforholdet,